

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

Szerző

Cím Az éj csendje.

Idő

613.79
1912

Személy

Forrás: Pesti Hírlap

Helyszám

Bp.

1912 X/2

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

— (Az éj csendje.) Nemrégiben bejárta a világot egy angol tudós által meghatározott igazságnak a híre: teljes csend csakis a föld méhében van. Minden más helyen hallható valamilyen zaj; teljes szélesend, olyan, amely a legparányibb zajt sem okozza, a legritkább természeti tünetmennyek egyike, ott pedig, ahol élet van, a vérkeringés, a lélegzetvétel mind zajt okoznak s így a tudós tanár szerint csakis a sír mélyében lelhető fel a teljes csend. A professzor ur szerint városi ember különben sem ismeri a csendet; a falusi még inkább, legalább is ismeri az „éj csendje” fogalmát, mely városokban, főleg pedig nagy városokban teljesen ismeretlen áldás.

Budapest — különösen az utóbbi időben — erősen számot tart a nagyvárosi, sőt világvárosi címre. Ha a zaj után itélték meg a városok világvárosiasságát, úgy bizonyára vezetőhelyet foglalna el, mert méltán kérdezhetjük önmagunktól: mikor van csend Budapesten? Éjjel talán? A viutamoskocsik éjjelig közlekednek, épen oly zajjal, zúgással, csengetéssel, mint nappal. Éjjel után már csak autókocsok és bérkocsik robognak, illetve dübörögnek végig a kövezeten. Az autókocsok dudálnak, töffögnek, sivitanak, a bérkocsik lovainak a patkói pedig messze hangzó módon kopognak, csat-

tognak. A kocsisok káromkodnak és ostoraikat patogtatják. Itt-ott végigszáguldanak az utcákon a tűzoltók, hátborzongató tülekedéssel, trombitálásal. Valamelyik zenés kávéház nyitott ajtaján kihallatszik egy elnyűtt valzer melódiaja, amit néhány hazatérő korhely ének- és füttyszóval kísér. A szomszédban hangos csattanással bevágódik egy kapu, míg egy másik ház kapujának éles csengettyűszava jelzi, hogy a nagyságos házmesterné már fölébredt és jön „nyitni.” Két éjjeli lovag hangos vitatkozásba kezd az utcán s kiabálnak is közben, mert nincs, aki csendre intse őket. Egy épülő ház gerendáit épen a földbe állítják, természetesen megfelelő kiabálással. Az első tejeskocsi megjelenik az utcán reggel 3 óra tájban, attól fogva szép sorjában jönnek a pékkocsik, újságoskocsik. Hajnalodik. A zenés kávéházat bezárták s a kidobott vendégek az utcán folytatják multságukat; az üzletek leeresztett redőnyeik végig szánkáztatják sétapálcájukat, ezzel szórakoznak. Jön a seprőkocsi, öntözőkocsi s végül a szemeteskocsi, melynek jöttét hangos csengettyűszó előzi meg. Reggel van; a kapukat kinyitják, a lépesőkön megkezdődik a szaladgálás, az udvaron megkezdik a porolást, elkezdődik a nap, a munka, melyhez az éjszakai pihenéssel kellett erőt gyűjteni, az éj jóságos, idegmegnyugtató csendjében, melyről a budapesti embernek, sajnos, fogalma sincs. A pesti éjjel csendje nem egyéb, mint a lármának mesterséges módon való variálása.